

IV. Pašijní hodina

Pátek

2.4.2021

Introit: Ž22,1-3

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?
Daleko spása má, ač o pomoc volám.
Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš,
nemohu se ztišit ani v noci.

Píseň: 110, 3-4

(nápěv)

1.
Ne-vin-no - sti mi-lá, co jsi u-či - ni - la?
Za ko-ho u - mí-ráš, za ko-ho od -

2.
bý - váš? Tak mi - lost - ně, ač ža - lost - ně,
za ko-ho u - mí-ráš, či to vi - nu smý - váš?

- 3 Křesťane, polituj bezbožný život svůj! Za hříšné své sluhy Pán, hle, platí dluhy. Opust' zlosti, nepravosti pro Páně zmučení a pro své spasení.
- 4 Již Boha nehněvej krve nevylévej přítele drahého Pána milostného, svojí zlostí, nepravostí! Naprav se v své pýše pro Krista Ježíše!

Modlitba

284. Mne zajmi, Pane můj

G. Matheson

Mne za-jmi, Pa-ne můj, pak vol-ný i-hned
jsem, mne do-nuť, bych svůj schoval meč a bu-du ví-tě-
zem. Já kle-sám ve vřa-vě, když sám jsem svoje stráž, ty
u - věz-ni mne v loktech svých, pak sil-na jest má páž.

Čtení: Ž2,2;7-10

Srocují se králové země, vládcové se spolu umlouvají.

Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi řekl: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.

Požádej, a národy ti předám do dědictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země.

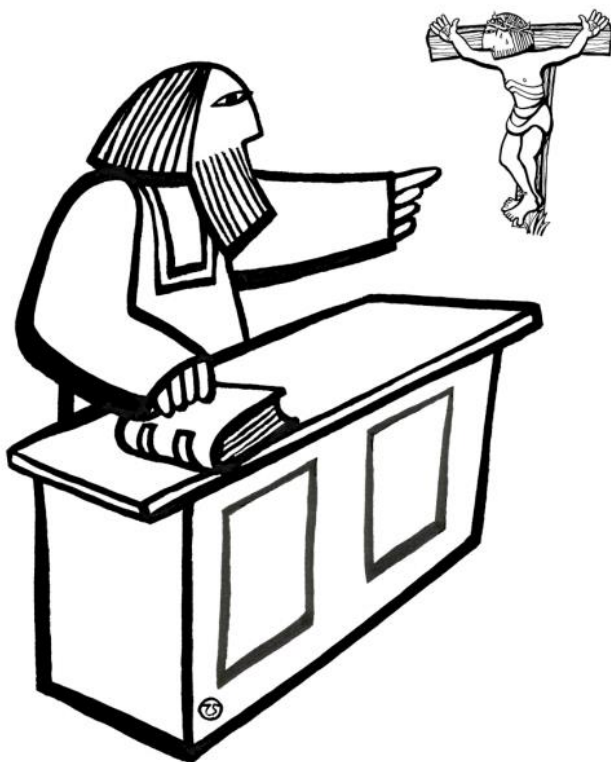
Rozdrtíš je železnou holí, rozbiješ je jak nádobu z hlíny.“

Nuže, králové, mějte rozum, dejte na výstrahu, soudcové země!

Čtení: Mk15,1-15

A hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada; spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi. Pilát se ho otázal: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Velekněží na něj mnoho žalovali. Tu se ho Pilát znovu otázal: „Nic neodpovídáš? Pohled, co všechno na tebe žalují!“ Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil.

O svátcích jim propouštěl jednoho vězně, o kterého žádali. Ve vězení byl mezi vzbouřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy, muž jménem Barabáš. Zástup přišel Piláta požádat o to, v čem jim obvykle vyhověl. Pilát jim na to řekl: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“ Věděl totiž, že mu ho velekněží vydali ze zášti. Velekněží však podnikli zástup, ať jim raději propustí Barabáše. Pilát se jich znovu zeptal: „Co tedy mám učinit s tím, kterému říkáte židovský král?“ Tu se znovu dali do křiku: „Ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „A čeho se vlastně dopustil?“ Oni však ještě víc křičeli: „Ukřižuj ho!“ Tu pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

112. Ó hlavo plná trýzně

P. Gerhardt

J. L. Hassler

- 1 Ó hlavo plná trýzně, běd, ran i soužení,
ty zřídlo věčné přízně, z níž spása pramení!
Ó hlavo ozdobená ctí, slávou s výsosti,
jak velká stihla změna tě lidskou hříšností!
- 4 Tvé břímě mé jsou hříchy, ty já jsem provinil,
zač, Beránku ty tichý, jsi krutě trestán byl.
Ó Kriste, blaha zdroji, své milosti mi přej
a pro tu lásku svoji i dál se ke mně znej!
- 6 Ó přijmi díky vroucí, můj vzácný příteli!
Má duše – třeba mroucí – se v tobě veselí,
v den mého rozdělení a v těla obtíži
mé mocné potěšení, buď smrt tvá na kříži.

Čtení: Mk15,16-32

Vojáci ho odvedli do místodržitelského dvora a svolali celou setninu. Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na hlavu a začali ho zdravit: „Buď zdrav, židovský králi!“ Bili ho po hlavě holí, plivali na něj, klekali na kolena a padali před ním na zem. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu purpurový plášť a oblékli ho zase do jeho šatů.

Pak ho vyvedli ven, aby ho ukřižovali. Cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který šel z venkova, aby mu nesl kříž. A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená ‚Lebka‘. Dávali mu víno okořeněné myrhou, on je však nepřijal.

Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo vezme. Bylo devět hodin, když ho ukřižovali. Jeho provinění oznamoval nápis: „Král Židů.“ S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po pravici a druhého po levici. Kolemjdoucí ho uráželi: potřásali hlavou a říkali: „Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe a sestup z kříže!“ Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Ať nyní sestoupí s kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!“ Tupili ho i ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním.

99. Budiž zdra-ven tisíckráte

Pavel Gerhardt

Bu-diž zdra-ven ti - síc - krá - te, žes mne
až i na dře - vo to kla - té, Pa - ne

to-lik mi - lo - val, Vděčnost hý-be srd - cem mým,
můj, ses při - bít dal.

když se v děj ten za - my - slím, jak jsi na Gol -

ga - tě zmí - ral a tak ráj mi o - te - ví - ral.

- 1 Budiž zdra-ven tisíckráte, žes mne tolik miloval,
až i na to dřevo klaté, Pane můj, ses přibít dal.
Vděčnost hýbe srdcem mým, když se v děj ten zamyslím,
jak si na Golgotě zmíral, a tak ráj mi otevíral.

- 3 Krvavé své, Kriste, rány do srdce mi zřejmě vpiš,
abych na tě, Požehnaný, nikdy nezapomněl již.
Ty's můj, klenot, spásy zdroj, srdce moje s tebou spoj;
u paty chci kříže státí, lásky tvójí požívati.

Čtení: Mk15,33-41

Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin. O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lama sabachtani?“, což znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Když to uslyšeli, říkali někteří z nich, kdo stáli okolo: „Hle, volá Eliáše.“ Kdosi pak odběhl, namočil houbu v octě, nabodl ji na prut a dával mu pít se slovy: „Počkejte, uvidíme, přijde-li ho Eliáš sejmout.“ Ale Ježíš vydal mocný hlas a skonal. Tu se chrámová opona roztrhala odshora až dolů. A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skonal, řekl: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží.“ Zpovzdálí se dívaly také ženy, mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakuba mladšího a Josefa, a Salome, které ho provázely a staraly se o něj, když byl v Galileji, a mnohé jiné, které se spolu s ním vydaly do Jeruzaléma.

Píseň: 104, 2 (nápěv)

Ne-vin-no - sti mi - lá, co jsi u - či - ni - la?
Za ko - ho u - mí - ráš, za ko - ho od -

bý - váš? Tak mi - lost - ně, ač ža - lost - ně,

za ko - ho u - mí - ráš, či to vi - nu smý - váš?

- 2 Umírá bez viny, Syn Boží jediný,
na kříži rozpjatý, Pán tvůj tichý, svatý.
Pro tvé zlosti, nepravosti,
umírá bez viny, Syn Boží jediný.

Čtení: Ž88,6-9;14-15

Jsem odložen mezi mrtvé jako skolení, co leží v hrobech,
na které už ani nevzpomeneš,
kteří jsou zbaveni obrany tvých rukou.
Odložil mě do nejhlubší jámy, do temnoty hlubin.

Leží na mě tíha tvého rozhořčení, všemi svými příboji mě trýzníš.
Známé jsi mi vzdálil, zhnusils mě jim, jsem uvězněn, nemám východiska.

Hospodine, pomoz, k tobě volám, ráno má modlitba přichází k tobě.
Hospodine, proč jsi na mě zanevřel a svou tvář přede mnou skrýváš?

Píseň: 112, 8

8 Tvé, Pane, „Dokonáno!“ já činím heslem svým,
když nové vzejde ráno i nade hrobem mým.
Kdo v zásluhy se tvoje, v tvou milost zavírá,
ten vítězně jde z boje a blaze umírá.

Čtení: Mk15,42-47

A když nastal večer – byl totiž den přípravy, předvečer soboty – přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel; zavolal setníka a zeptal se ho, je-li už dlouho mrtev. A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi. Ten koupil plátno, sňal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu přivalil kámen. Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.

Modlitba

Místo pro tiché modlitby

Otče náš, který jsi v nebesích,
posvěť se jméno Tvé.
Přijď království Tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jakož i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky.
Amen.

Požehnání:

Bůh pak pokoje,
kterýž toho velikého pro krev smlouvy věčné Pastýře ovcí vzkřísil z mrtvých,
Pána našeho Ježíše, učiniž vás způsobné ve všelikém skutku dobrém,
k činění vůle jeho, působě v vás to, což jest libé před obličejem jeho,
skrže Jezukrista, jemuž sláva na věky věků.
Amen.

Píseň: 237, 3 (nápěv)

1. Tvá, Pa - ne Kris - te, věc to jest, jež nám zde
a že jest tvá a pro tvou čest, ne - můž' být
svě - ře - na; Ač než - li sí - mě.
zma - ře - na.
u - jme se a u - ži - tek svůj při - ne - se,
dřív u - mí - rá, však z hro - bu zas po -
vstá - vá slav - ně v Bo - ží čas, však z hro - bu
zas po - vstá - vá v Bo - ží čas.

- 3 Ty sám, co zrno obilné, jsi zemřev ožil zas.
Ó dej, ať z tebe vyplyne proud v žití také v nás!
Hlas svého evangelium k všem vyslati rač národům,
ať vzejde den a všechna zem zas zplésá životem!